

D. ANTONII
 GOMESII,
 IN ACADEMIA SALMANTICENSI
 Iuris Ciuilis Primarij Professoris,
 VARIARVM RESOLUTIONVM
 IVRIS CIVILIS, COMMVNIS ET REGII
 COMMENTARIA,
 TOMIS TRIBVS DISTINCTA.

PRIMVS, } Ultimarum voluntatum materiam continet.
 SECUNDVS, } Contractuum.
 TERTIVS, } Delictorum.

Quibus accesserunt eruditissimæ Annotationes EMANVELIS SOAREZ & RIBEIRÆ I.V.C.

Hæc noua Editio Lugdunensis cæteris omnibus longè præstantior & emendatior.

LUGDVNI,
 Sumpt. HORATII BOISSAT, & GEORGII REMEVS.

M. DC. LXI.

CVM PERMISSV SUPERIORVM

& Bibliotheca Nostr. N. Indicae Sæculi & Sæculi

EMANVELI SOAREZ
DIAS, VIRO ORNATISSIMO,
ET CHARISSIMO CONSOBRINO;

Emanuel Soarez à Ribeira, P. S.

PRÆCLARISSIMUM profectò, ac sanctissimum Papi-
niani Iurisconsultorum coryphæi elogium illud est,
ornatissime & charissime consobrino Emanuel, quo
ille hominis interesse censet hominem beneficio affi-
ci. Cùm enim naturalis quædam & inuiolabilis inter
omnes homines societas sit, quippe qui ex eisdem in
eadem gignamur, atque vniuersi huius orbis, qui vnus omnia, tum diuina,
tum humana complecti, & concludere videtur, membra simus; nemo ra-
tionis compos dubitare poterit, quin & versus ille in pectore, atque ore ge-
ri perpetuò debeat, Homo sum, humani nihil à me alienum puto, & qua-
cunq; sese occasio tulerit, hominibus inter se vsui homines esse oporteat,
non exiguam inde ad seipfos vtilitatē redundare arbitrantur: quinimò cùm
veteris vitæ nostræ scopus, ac finis in eo totus positus sit, vt Deum Opti-
mum Maximum, quoad fieri poterit, noscamus, sequamur, imitemur; ni-
hilque æquè incomparabilibus illius factis elucescat, quàm perennis qui-
dam, ac largissimus bonitatis, benignitatis, ac beneficentiæ fons, (quem ne-
mo non identidem, quantumuis miser, quantumuis neglectus, ac duro fato,
& veluti in pœnam genitus, haurit) nihil sanè homini potius, antiquiusque
esse debet, quàm vt semper omnes suas cogitationes eò dirigat, omnes
suas vires, ac neruos eò obnixè contendat, vt sibi non solum natus, reliquis
hominibus pro virili sua parte, commodo, atque emolumento sit: Quæ pro-
fectò res à primis annis meo inculpta animo, (quamuis multa aliò abduce-
rent, ac propellerent) literarum studiis me totum tradidit, addixit, ac veluti
mancipauit. Nec enim aliunde quempiam vel maiorem vtilitatem sibi-
ipsi decerpere, vel magis latiusque aliis prodesse posse ob multas evidentes
rationes maturè, ni fallor, exputavi; quas si nunc recensendis ingenuarum
Artium laudibus prosequi velim, nunquam huic ad te Epistolæ finem im-
ponam. At enim, cùm iam appetere tempus videretur, vt impensus non
perfunctoriè labor fructus aliquos in commune ederet, ceppi nonnullas lu-
cubrations in vulgus dare, alias ad idem quàm maxima diligentia præpa-
rare.

DE
HÆREDITATIBVS
 QVÆ
AB INTESTATO
 DEFERVNTVR.

TOMI PRIMI
CAPVT PRIMVM.

SVMMARIA

- 1 Successio ab intestato ex tribus lineis constat, scilicet ascendentiū, descendentiū, & ex latere.
- 2 Mortuo patre ab intestato, prima causa est filiorum, qui succedunt aequaliter, & de omni iure.
- 3 Filij succedunt patri ab intestato, nulla facta differentia, an sint masculi, an foemina: an sint in potestate, vel emancipati: an succedant patri vel matri.
- 4 Filij in successione patris ab intestato, preferuntur avo, & si cum eo sint in pari gradu, & ratio annectitur.
- 5 Filia patris vivente, vocari potest rex, comes, dux, &c.
- 6 Filia posthumus succedit patri ab intestato, ac si esset natus, & habet iura suarum.
- 7 Posthumus ita demum succedit patri, si natus sit iure vivens, & tempore legitimo, & vivat post natiuitatem per 14. horas, & sit baptizatus.
- 8 Deficiente filio succedit nepos, pronepos, abnepos, vel ceteri descendentes, & qualiter hoc intelligatur.
- 9 Non enim non sunt qualitates.
- 10 Ponitur exemplum, in quo possit verificari, quod nepos sit natus, & conceptus post mortem aui, ut sibi non succedat.
- 11 Ponitur casus, in quibus nepos succedit aui, etiamsi natus sit vel conceptus post eius mortem.
- 12 Nepotes quando succedant aui: & si sint plures ex diversis filiis, iam pramortuis, succedunt in stirpes, & non in capita.

- 13 Idem est, si succedunt non inter se: sed cum aliquo patruo.
- 14 Representatio, que fit in linea descendenti habet etiam locum in successione de iure Prætorio.
- 15 An representatio in linea descendenti fiat tantum usque ad pronepotes: an vero usque in infinitum.

CIRCA successiones, que ab intestato descendant, solent à Iureconsultis tres lineæ contineri: linea descendentiū, linea ascendentiū, & linea collateralium, text. in artibus, de here. ab intest. veni coll. 9. ibi, quia igitur omnis generis ab intestato successio tribus cognoscitur gradibus, hoc est ascendentiū, descendentiū, & collateralium, text. in l. 1. ff. de gra. text. in §. 1. Instit. eod. text. in l. 1. ff. de testam. milita. De prima igitur linea, sc. descendentiū, in presenti videbimus. De secunda verò linea, sc. ascendentiū, dixi & tractavi in l. 6. in sequenti Tauri ubi ponitur propria materia eius. De tertia verò linea, scilicet collateralium, dixi & magisterialiter posui in l. 7. in l. Tauri, ubi etiam proprie cadit materia eius. In primis igitur dico, quod mortuo aliquo ab intestato, linea descendentiū habet primam causam successioni.

Vnde ^a mortuo patre ab intestato, filij eius succedunt sibi aequaliter, omnibus aliis exclusis, de prout iure: nam primò succedunt de iure naturali, text. est in l. scriptis. ff. unde liberi, text. in l. nam & de parentibus. ff. de inst. test. text. in l. eum. ff. de bono damnatorum,